

ALPHABETVM G R AE C V M.

De Literarum diuisione.

De singularum literarum, & Diphthongorum pronunciatione, & sono.

De Accentibus, & cæteris Græcorū notis.

De literarum nexu, & syllabarum compendiis.

Precatio Dominica cum alijs quibusdam Græcè, versione Latina è regione posita.

Numerus Græcorum.

L V G D V N I,
APVD ANT. G R Y P H I V M.

M. D. LXXV.

LITERÆ APVD GRÆCOS
sunt vigintiquatuor.

*

FIGVRÆ.

NOMINA.

PRONUNTIATIO.

A α	Αλφα	Alpha	A a
B β	Βιτα	Vita	B b
Γ γ	Γαμμα	Gamma	G g
Δ δ	Δέλτα	Delta	D d
E ε	Εψιλον	Epsilon	E e, breue
Z ζ	Ζητα	Zeta	Z z, ds
H η	Ητα	Ita	Ii, Eelongū
Θ θ	Θητα	Thita	TH th
I ι	Ιωτα	Iota	I i
K κ	Κάππα	Cappa	C c, k, q
Λ λ	Λάμδα	Lambda	L l
M μ	Μυ	My	M m
N ν	Νυ	Ny	N n
Ξ	Ξι	Xi	X x
O ο	Ομικρον	Omicron	O o, breue
P π	Πι	Pi	P p
R ρ	Ρω	Rho	R r
Σ σ	Σιγμα	Sigma	S s
T τ	Ταῦ	Tau	T t
Υ υ	Υψιλον	Ypsilon	Y y
Φ φ	Φι	Phi	PH ph
Χ χ	Χι	Chi	CH ch
Ψ ψ	Ψι	Psi	PS ps
Ω ω	Ωμέγα	Omega	O o, lögum

DIVI

DIVISIO LITERARVM.

Ex his XXIIII literis, Vocales sunt septem, α, ε,
η, ι, ο, υ, ω. Consonantes septendecim, β, γ, δ, ζ, θ, κ,
λ, μ, ν, ξ, ϖ, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

VOCALIVM aliae longæ, η, ω. Aliae breues, ε, ο.
Aliae ancipites, α, ι, υ. Rufus, aliae mutabiles, α, ε, ο.
aliae immutabiles, η, ι, υ, ω. Sunt præterea aliquæ
præpositiæ, α, ι, η, ο, ω. quædam subiectiæ, ι, υ.

Ex vocalibus iunctis sunt diphthongi propriæ, αι,
αι, ει, ευ, οι, ου. Impropiæ, η, ξ, ϕ, λ, μ, ν, ρ.

CONSONANTIVM aliquæ sunt Semiuocales,
quædam Mutæ. Semiuocales octo, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ,
σ. Quorum tres duplices, ζ, ξ, ψ. Immutabiles qua-
tuor, λ, μ, ν, ρ. At σ ἀσημον, siue monadicum voca-
tur, hoc est, sui quodammodo iuris.

Mutæ vero aut sunt Tenues, ϖ, κ, τ. aut Mediæ,
β, γ, δ. aut Aspiratae, φ, χ, ψ.

De pronunciatione literarum.

A α facit a, vt ἀγαθὸς agathos, ἀλλα alla.

B β facit b, vel v, vt βαρύερος varuaros, βασιλῶν, Ba-
rī γ facit g, vt γέρεαφα gerapha. (bylon.)

Δ δ facit d, vt διδαχῆς dädalos.

E ε facit e, vt εἰω ego.

Z ζ facit z, ds, vt ζαθεος zatheos.

H η facit i vel e Latinum longum, vt φίμη phimi.

Θ θ facit th, vt θάνατος thanatos.

I ι facit i, vt ιακώς iacchos.

K κ facit c, aut k, vt κόρυδον corydon.

Λ λ facit l, vt λάλος lalos.

M μ facit m, vt μορμῶ mormo.

N ν facit n, vt ναὶ na.

A 2

Ξ

Ξ ξ facit x, vel cs, gs, vt Ξανθότριξ xanthotrix.
Ω ο facit o breue, vt οἰλίος obeliscos.
Π π facit p, vt πάππα pappa,
Ρ ρ facit r, vt ρόμη rhomi.
Σ σ facit s, vt σάρξ sarx.
Τ τ facit t, vt τάλαντον talanton.
Υ υ facit y, aut v, vt ύμνος hymnos.
Φ φ facit ph, vt φίλος philos.
Χ χ facit ch, vt χριστός christos.
Ψ ψ facit ps, vt ψίχη psix, ψέψε pse.
Ω ω facit o longum, vt ωκεα oca, χιτών chiton.

De pronuntiatione Diphthongorum

P R O P R I A R V M.

ΑΙ αι facit æ, vt αἴγις ægis.
ΑΥ αυ facit af medium inter b & f, vt αὐλὴ aphi.
ΕΙ ει facit i longum, vt χεῖρ chir, εἰς eis, εἰκὼν icon.
ΕΥ ευ facit ef medium inter b & f, vt εὐγε εfge, θνωεύς Thisefs.
ΟΙ οι facit i longum, vt οἴμοι imi.
ΟΥ ου facit u vocalem, vt οὐκον oucoun.

De pronuntiatione Diphthongorum

I M P R O P R I A R V M.

ᾳ cum iota subscripto facit a, vt ἀδω ado.
ῃ cū iota subscripto facit i longū, vt τῇ μέση ti mousi.
ῳ cum iota subscripto facit o lōgum, vt παλινῳδία palinodia. Veteres verò non subscribebant iota, sed adscribebant sic, τῷ ἀγέα, το ἄνια, τῷ μέσον, τι mousi, τελωνία, tragedia, quod in codicibus antiquis licet videre, minore tamen iota.
ῢ y ιi facit i longum, vocale, vt ἀργα har-
pyia

pyia.
ΗΥ νυ facit if medium inter b & v consonantem, vt νῦδα ifda.
ΩΥ ου facit of medium inter b & v consonantem, vt οὐγῆς oftos pro οὐβές, Ionicē.

De Accentibus.

Prosodia, id est Accentus, pronunciationi mirificè conducūt. Sunt autem apud Græcos numero septem: ex quibus

TONI tres sunt, nempe Acutus, Grauis, Circumflexus: quibus vocis altitudinem, siue, vt Græci vocant, τόνον, id est, intentionem metimur. Sed intentionis nomine Grammatici etiam quod illi oppositum est, id est æquabilitatem & remissionem vocis, ipsamque adeò circumductionem comprehendunt.

Ex his igitur

Acutus acuendam & attollendam vocem significat, vocali impositus, figura cadentis rectæ lineolæ, sed ita vt in sinistrum latus vergat, vt θέος.

Grauis depressionem aut æquabilitatem vocis declarat, eadem linea in contrarium latus propendeat, vt τιμή.

Circumflexus monet flectendā & circunducendam vocem: quod sit si sensim attollas, deinde deprimas. Itaq; figurā habet ex Acuto. Graui coniunctis conflatam, hoc modo, vel ex inuerso ipsilon n, quæ nota postea in istam degenerauit, vt τοιω.

TEMPORES sunt duo, quæ vocalis pronuntiandæ longitudinē declarant, vel breuitatem. Ex iis, lōgum correcta linea-, breue quasi ipsili nota pingitur.

SPIRITVS duo, sic appellati, quodd significant,

A 3 quæ

quæ vocales in quibus dictionibus naturali suo spiritu, id est, tenui sint contentæ. item quæ densorem spiritum extrinsecus assument.

H Ex his igitur densus in maiusculis literis pingitur H dimidio, vt Ἀπρωμ: in minoribus, dimidio circulo, vt ἀπρωμ, πρωπ.

Tenuis signatur altero dimidio H, vt Αυτὸς: vel hemicyclo, vt αυτὸς.

Loci accentuum.

Nulli olim accentus signabantur, sicut ex vetustis codicibus apparet. Nunc autem Acutus signatur vel in antepenultima, vt νέος: vel penultima, vt ἀνέω: vel ultima, vt θρόνος. unde factum, vt dictiones vocetur à Grāmaticis proparoxytonæ, paroxytonæ, vel oxytonæ, id est antepenacutæ, penacutæ, vel acutæ.

Grauem imponi quidem oportuit omnibus syllabis quæ neque accidunt, neque circumflectuntur: sed ne tanta accentuum multitudo lectionem impediret, vsus obtinuit vt in sola ultima signetur, idque in iis tantum dictionibus quæ, cum natura sint oxytonæ, in contextu orationis ponuntur, vt, ἡ ἀπειθή θεον τέρπη. Ab hoc accentu dictio dicitur βαρυσμένη, id est ad verbum, grauata.

Circūflexus inscribitur vel penultimæ, vt βοᾶτε, vel ultimæ, vt βοῖ, à quo dictiones vocantur properispomenæ, vel perispomenæ, id est, penultima, vel ultima circūflexæ.

TEMPORVM nullus est vsus in ε & ο, repertis ε & ο. In ancipitibus autem α & υ, negliguntur maximo cum incommodo, inuestis in eorum locum tonis.

SPIRITVS imponuntur Vocalibus omnibus, sed initio

initio tantum dictionis. In Cōsonantibus autem nulus est illorum vsus: omnes enim suo spiritu naturali contentæ sunt. Excipiuntur tantum quatuor ται & παι, quæ densiore aliquando spiritu efferuntur. Sed ex illis tres primæ suos habent peculiares characteres. Ipsum autem π cùm dictionem inchoat, denso spiritu semper signatur, vt πέντε: in medio vero noti item, vt χαρακτήρ. Sitamen geminetur, priori spiritus tenuis, posteriori densus inscribi solet, vt ἄρρεν. Dictio igitur dēsō spiritu hotata dicitur à Grēcis δασωμένη, id est, densata, cui opponitur φλεμένη, id est, tenuata.

De cæteris notis, quæ partim inscribi, partim subscribi, partim adscribi solent.

Pinguntur & aliæ notæ, quorum maximus est vsus & necessaria cognitio, quamvis inter prosodias non debeant numerari.

Ex iis inscribuntur duæ, Apostrophus & Diaphysis.

Apostrophus, id est, auersio, vocalium elisionem ostendit: & inscribitur ad latus literæ eadem forma, qua tenuis spiritus: idque plerunque in fine, vt παρ' ιμεν, pro παρ' ιμεν. interdum in initio, vt ὁ γαδει pro ὁ διγαδει. & in medio vnius dictionis ex duabus compositæ, vt τοῦψον, pro τὸ εψον. ηργάω, pro καγήγω. Habet autem hanc vim, vt præcedentem consonantem cui adharet, si tenuis sit, & proximè consequatur spiritus densus, mutet in aspiratam ἀντίσοιχον, vt ναθ' ιμέραν,

A 4 pro

pro α $\eta\mu\epsilon\rho\sigma$. Idq; etiam in duabus consonantibus coniunctis accidit, ut $\nu\chi\theta\delta\lambda\omega$, pro $\nu\chi\theta\delta\lambda\omega$.

Dialysis, id est, Dissolutio, duabus vocalibus distincte pronuntiandi simponitur, dupli puncto significata, ut $\alpha i \delta \theta$, $i \alpha \kappa \omega \theta \sigma$, $i \alpha \zeta \nu \nu \sigma$, tetrasyllaba: $i \alpha \sigma \theta \sigma$ trisyllabum.

S V B S C R I B I T V R vna, quam $\delta\phi\sigma$, quasi subunionem, vocant, quod duo vocabula significet in unum coalusse. Pingiturque duabus in longum porrectis lineolis medio quasi ypsilo coniunctis, ut $\mu\theta\nu\eta\mu\epsilon\rho\sigma$, pro $\mu\theta\nu\eta\mu\epsilon\rho\sigma$.

A D S C R I B V N T V R quinque, nempe Subdistinctio, quae ad imum ultimae literae apposita, declarat notam quiescendum quam respirandum. Hac distinguuntur orationis comata, quae a Latinis incisa nominantur. Ea etiam utimur, sed vario effectu, intra ipsum vocabulum, ut quum $\delta\tau\tau$ relatiuum scribo, ad vitandam homonymiam coniunctionis $\delta\tau\tau$.

Punctum mediū, quo terminatur orationis membra. Medium autem vocatur, tum quia in media periodo & media litera precedenti adscribitur, tum etiam quodd mediocriter quiescedum esse admoneat, nodum scilicet perfecto orationis ambitu, hoc situ.

Punctum perfectum, quo ad imum ultimae literae apposito, terminantur a Græcis & Latinis periodi, ut significetur, perfecta iam sententia, quiescendum.

Interrogatio, id est, interrogandi signum, quod apud Græcos pingitur tenuis spiritus nota puncto subscripta, hoc modo ;

Paræthesis, qua aliquid includitur, quod salua sententia potest eximi. () Hæc tamen neque in Græcis, neque in Latinis codicibus vetustis reperitur.

Comp

Compendia literarum & nexus;
partim breuitatis, partim elegantiæ caussa reperti.

æ	valet	æ	γν	valeat	εμ
αι	valet	αι	την	valeat	εναι
ερ	valet	ερ	ωδι	valeat	επι
αρ	valet	αρ	ζει	valeat	εσι
αυ	valet	αυ	θε	valeat	εξ
γν	valet	γαρ	νοε	valeat	και
γρ	valet	γρ	ηγ	valeat	και
γη	valet	γη	ει	valeat	κατε
γη	valet	γη	ητι	valeat	λλ
γη	valet	γη	η	valeat	λο
η	valet	η	μη	valeat	μερ
η	valet	η	η	valeat	μερ
ηε	valet	ηε	μην	valeat	μενον
ηο	valet	ηο	ετ	valeat	ος
ηω	valet	ηω	ε	valeat	ου
ε	valet	ε	πε	valeat	πα
η	valet	η	πη	valeat	πη

αν	valet	ωερ	τλω	valet	τληρ	ειν οη	αι	σιν	εη	ρο	π	ταις
πλη	valet	ωερι	τζ	valet	τληρ	εηγ	αιλ	σιο	ερ	ρε	τερ	ταις
πλ	valet	ωλ	τ	valet	τλης	εηγ	αιλ	σιο	ερ	ρε	τε	ταις
πη	valet	ωω	τη	valet	τλης	εηγ	αιλ	σιο	ερ	ρε	τε	της
πρ	valet	ωρ	τε	valet	το	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
πε	valet	ωρο	ττ	valet	τορ	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
α	valet	σα	τθ	valet	τοῦ	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
δ	valet	σθ	τη	valet	τοῦ	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
δη	valet	σθι	ττη	valet	τούς	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
ρ	valet	σο	τλη	valet	τούτο	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
ω	valet	σπ	τρ	valet	τρ	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
ο	valet	σσ	τρ	valet	τρ	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
στε	valet	στη	τη	valet	ττ	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
στε	valet	σται	τελ	valet	τω	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
σρ	valet	στρ	τ	valet	τωρ	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
σω	valet	στω	των	valet	τωρ	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
σων	valet	συρ	η	valet	υ	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
χ	valet	σχ	τω	valet	υπ	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
τ	valet	ται	των	valet	υπο	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
τ	valet	ται	φι	valet	φι	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της
τρ	valet	τερ	χ	valet	χρ	εητε	αιν	σιο	ερ	ρε	τε	της

Ε Y X H K Y P I A K H.

Pατέρ οὐράνιο ὃ ἐν τοῖς ψαυτοῖς, αὐτῷ εἰδότῳ τὸ οὐρανόν
γομά Συ. Ελέετων βασιλέα Συ. Τερπθίτω τὸ θέλημά Συ, αἵς ἐν θρανῷ καὶ δὲν δέ
γῆς. Τὸν ἄρτον οὐράνιον δένε οὐράνιον σύμμερον. Καὶ ἀφεῖς οὐράνιον τὰ διφελήματα οὐράνιον,
αἵς εἰς οὐρανούς διφελέμην τοῖς θρησκέταις οὐράνιον. Καὶ μὴ εἰσ-
ενέλυσι οὐράνιος εἰς πειρασμόν. Αλλὰ ρύσαι οὐράνιον διὰ τὰ πειράτην. Αὐτοί.

Ασπασμὸς τὸν αὐγέλον πρὸς τὸν ἀγιωτάτην πρόθενον.

Χαῖρε πέραστοι μέντοι Μαεία. Οὐκέτιος μή σε. Εὐλογη-
μένη σὺ ἐν γυναιξὶ, Καὶ εὐλογημένος δικαιόπος τὸν κοιλα-
σθ, ὅτι σωτῆρα ἔτεκε τῷ φυχῶν οὐράνῳ.

Σύμβολον τῷ αὐγίωμα ἐποστόλωμ.

Πιστεύεις θεὸν πατέρα, παντούρα, ποιητὸν θραν-
οῦ γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χειρὸν, γένετο εἶνα μόνον, Κύ-
ενον οὐράνιον, συλληφθέντες ἐπι πνεύματος ἀγίας, γνωνθέντες ἐπι
Μαείας τὸ πατέρεν, παθόντες δὲν Ποντίου Πιλάτου, σωραθέντες,
θανόντες, καὶ ταφέντες, πατελόντες εἰς ἀδέλιον, τῇ τε ιτη οὐ-
μέρᾳ ἀναστάντες ἐπι νεφρῶν, ἀνελθόντες εἰς θρανός, παθεζό-
μενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατέρος παντούρα. Ωδεν μέλλει ἔρχεσθαι
καίτια σῶν ταῖς Εγερψί.

Πιστεύεις πνεύμα ἀγίον, Αγίαν ἐκκλησίαν καθολικήν,
ἀγίαν κονκάνιαν, ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, Λεπρὸς ἀναστάσιν, ζω-
λια ἀγάνιον. Αὐτοί.

Δέκα ἐντολαὶ Θεοῦ διὰ Μωϋσέως δοθεῖσαι.

Καὶ ἐλάλησε Κύρος πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων, Εγώ
εἰμι Κύρος ὁ θεος σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ-

ΟΡΑ

ORATIO DOMINICA.

Pater noster qui es in cælis, sanctifice-
tur nomen tuum. Adueniat regnum
tuum. Fiat voluntas tua sicut in cælo
& in terra. Panem nostrum quotidiana-
rum da nobis hodie. Et remitte nobis
debita nostra, sicut & nos remittimus debitoribus
nostris. Et ne nos inducas in tentationem, sed libe-
ra nos à malo. Amen.

Salutatio Angeli ad sanctissimā Virginem.

Ave gratia plena Maria. Dominus tecum. Bene-
dicta tu in mulieribus. Et benedictus fructus ventris
tui, quoniā saluato rem peperisti animatum nostrarū.

Symbolum sanctorum Apostolorum.

Credo in Deum patrē, omnipotētem, factorē cæli
& terræ. Et in Iesum Christum, filium eius vnicū, do-
minum nostrū, Conceptum ex spiritu sancto, Natum
ex Maria virgine, Passum sub Pontio Pilato, crucifi-
xum, mortuum, & sepultum, Descendentē ad inferos,
Tertia die resurgentem ex mortuis, Ascendentē in
cælos, Sedentē in dextera patris omnipotentis. Vnde
venturus est iudicare viuentes & mortuos.

Credo in spiritu sanctum, Sanctam ecclesiam ca-
tholicam, Sacerdotum communionem, Remissionē pec-
catorū, Carnis resurrectionē, Vitam aeternam. Amen.

Decem præcepta Dei per Moysēm data.

Et locutus est Dñs omnes sermones hos, dicēs, Eg-
sum Dñs Deus tuus, qui eduxit de terra Aegypti, de
dñe

οίκη διλέας. Οὐκ ἔγνωται τις θεοὶ ἔτεροι πλην ἡμῖν.

Οὐ ποιήσεις ἐμπνέεις αὐτοῖς, φέδει παντὸς ὄμοιώμα, ἕστε σα-
την τὸν φρανθῆνα, Καὶ ὅτε ἐν τῇ γῆ κάτε, καὶ ὅτε ἐν τοῖς ὑδασ-
τοῖς κατεύθυνται. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, φέδει μὲν λατεῖ-
σεις αὐτοῖς, ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος Θεός σα, Θεὸς ζηλωτὴς,
δέσμοιδες ἀμαρτίας πατέραν δηλιγέντες πειτεῖς ἡγετεῖ-
τεις γνωστοὶ τοῖς μισθοῖμε, Καὶ οὖν ἐλεος εἰς χιλιάδες τοῖς
μητρῶσι με, Καὶ τοῖς φυλάσσοντα προσάγματά με.

Οὐ λίγη τὸ ὄνομα Κυρίς ή Θεᾶ σι εἴπι ματάρως καὶ γῆ
μηκαθαέστε Κύελος ἢ λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτὸς εἴπι ματάρως.

Μηδέποτε τινὶ ἡμέραν τῶν Αρβεάτων, ἀγνοεῖν αὐτέων.
Ἐξ ἡμέρας ἐργάτη, Εποιήσεις πάνται τὰ ἐργάτης. τῇ ἐξ ἡμέρας
τῇ ἐβδόμῃ σάββατοι Κυρίῳ τῷ Θεῷ σι. καὶ ποιήσεις ἐν αὐτῇ
πᾶν ἔργον σι, καὶ ὁ γέρος σι, Εἰς ἡδύτην σι, ὁ σωμῆς σι, καὶ ὁ
παιδικὸν σι, ὁ βρεφὲς σι, καὶ τὸ ἴασθεύγοντα, καὶ πᾶν κτισμόν
σι, καὶ ὁ προσώπου λεπτομέρειαν ἐν δι. εν γῇ ἐξ ἡμέρας ε-
ποίησις Κύριος τὸ χρανόν, Επει τινὶ γέλι, καὶ τινὶ θάλασσαν, καὶ
πάνται τὰ στρατοῖς, Επει ταπεινούσι τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, οὐτε
τοῦτο πολύτην ποτε Κύριος τινὶ ἡμέραν τινὶ ἐβδόμην, καὶ ἡγια-
σειν αὐτιν.

Τίμα τὸ πατέρα θεοῦ, καὶ τὸ μητέρα θεοῦ, ἵνα εὖ θεοὺς γένηται,
Ἐὰν μακροχρόνιος γένηται ἐπὶ τῷ γῆς τῷ αὐγαδῆς, ἡς Κύριος ὁ
Θεός θεοῦ διδωσίται.

Oὐ φονεύσδες.

Où nous en sommes.

Οὐ κλέψεις.

Οὐ θευδομάρτυρίσεις καὶ τὸ πλησίον Συμπλήξειαν θευδή.
Οὐκ ὅπερι μηδέ τινα γενιάκα τὸ πλησίον σα, ἐκ διπλω-
μάσθε τινα σινάια τὸ πλησίον Συμπλήξεις τὸ ἀγχόνιον αὔτη, οὐδὲ τὸ πα-
λαιόν αὔτη, οὐδὲ τὸ παραβόλινον αὔτη. Τέτοιος τὸ βοσκόν αὔτη, Τέτοιος τὸ ζε-
ρζυγόν αὔτη, Τέτοιος σκεύεις αὔτη, Τέτοιος ὁ θεός πολιορκίας σα
τέτ.

domo seruitutis. Non erunt tibi dij alieni pr̄ter me.

Non facies tibi idolum, neq; vlliū simulachrum,
quæcūq; in cælo sursū, & quæcūq; in terra deorsum,
& quæcūq; in aquis sub terra. Non adorabis ea, neq;
seruies eis. Ego enim sum Dñs Deus tuus, Deus zel-
otes, reddens peccata patrūin filios, intertiam & quar-
tā generationē odio habētibus me, & faciēs misericor-
diā in millia diligētib⁹ me, & seruātib⁹ precepta mēa.

Non accipies nomen Dñi Deitui in vanum: nō enim mundabit Dñs accipientem nomen eius in vanum.

Memento diem Sabbatorum , sanctificare eum.
Sex diebus operaberis , & facies omnia opera tua : at
die septima Sabbata Domino Deo tuo. Non facies in
ea omne opus tu , & filius tuus , & filia tua , seruus tuus ,
& serua tua , bos tuus , & subiugaletuum , & omne iu-
mentum tuum , & aduena habitans in te. In sex enim
diebus fecit Dominus cælum & terram , & mare , &
omnia quæ in eis , & requieuit die septima. Propter
hoc benedixit Dominus diem septimam , & sanctifi-
cauit eam.

Honora patrem tuum , & matrem tuam , vt benè tibi sit , & vt longauis sis super terram bonam , quam Dominus Deus tuus dat tibi .

Non occides.

Non mœchaberis.

Non furaberis. (testimoniū falsum.

Non falsò testificaberis contra proximum tuum

Non concupisces vxorem proximitui, non cōcupisces iugiter iugiter.

piscem domum proximi tui, neq; agrum eius, neq; fer-
uum eius, neq; ancillam eius, neq; bouem eius, neque
subiugale eius, neque omnem supellectilem eius, ne-
que quæcunque proximi tui sunt.

Numerus Græcorum.

	10	20	30	40	50	60	70	80	90
1	α	$\alpha\alpha$	λ	μ	ν	ξ	σ	$\tau\tau$	ζ
2	β	$\beta\beta$	$\lambda\beta$	$\mu\beta$	$\nu\beta$	$\xi\beta$	$\sigma\beta$	$\tau\beta$	$\zeta\beta$
3	γ	$\gamma\gamma$	$\lambda\gamma$	$\mu\gamma$	$\nu\gamma$	$\xi\gamma$	$\sigma\gamma$	$\tau\gamma$	$\zeta\gamma$
4	δ	$\delta\delta$	$\lambda\delta$	$\mu\delta$	$\nu\delta$	$\xi\delta$	$\sigma\delta$	$\tau\delta$	$\zeta\delta$
5	ϵ	$\epsilon\epsilon$	$\lambda\epsilon$	$\mu\epsilon$	$\nu\epsilon$	$\xi\epsilon$	$\sigma\epsilon$	$\tau\epsilon$	$\zeta\epsilon$
6	ς	$\varsigma\varsigma$	$\lambda\varsigma$	$\mu\varsigma$	$\nu\varsigma$	$\xi\varsigma$	$\sigma\varsigma$	$\tau\varsigma$	$\zeta\varsigma$
7	ζ	$\zeta\zeta$	$\lambda\zeta$	$\mu\zeta$	$\nu\zeta$	$\xi\zeta$	$\sigma\zeta$	$\tau\zeta$	$\zeta\zeta$
8	η	$\eta\eta$	$\lambda\eta$	$\mu\eta$	$\nu\eta$	$\xi\eta$	$\sigma\eta$	$\tau\eta$	$\zeta\eta$
9	ϑ	$\vartheta\vartheta$	$\lambda\vartheta$	$\mu\vartheta$	$\nu\vartheta$	$\xi\vartheta$	$\sigma\vartheta$	$\tau\vartheta$	$\zeta\vartheta$

100 200 300 400 500 600 700 800 900 1000
 p e t u θ χ τ σ Ζ δ